

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 februari 2019
(OR. en)

6795/19

**Interinstitutionellt ärende:
2019/0055(NLE)**

COASI 34	ECOFIN 237
ASIE 12	COMPET 204
CFSP/PESC 154	RECH 142
COHOM 30	ENER 126
CONOP 15	TRANS 136
COTER 26	TELECOM 87
JAI 216	ENV 210
WTO 60	EDUC 119
FISC 119	EMPL 120

FÖRSLAG

från: Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens
generalsekreterare

inkom den: 22 februari 2019

till: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska
unionens råd

Komm. dok. nr: COM(2019) 105 final

Ärende: Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på
Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats
genom det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och
dess medlemsstater, å ena sidan, och Japan, å andra sidan, vad gäller
antagandet av kommitténs arbetsordning

För delegationerna bifogas dokument – COM(2019) 105 final.

Bilaga: COM(2019) 105 final

Bryssel den 22.2.2019
COM(2019) 105 final

2019/0055 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Japan, å andra sidan, vad gäller antagandet av kommitténs arbetsordning

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Förslaget avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Japan, å andra sidan, i samband med det planerade antagandet av ett beslut om den gemensamma kommitténs arbetsordning.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Det strategiska partnerskapsavtalet mellan EU och Japan

Det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Japan, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*) syftar till att stärka partnerskapet mellan EU och dess medlemsstater och Japan, och till att fördjupa och stärka det bilaterala samarbetet i frågor av ömsesidigt intresse, på grundval av gemensamma värderingar och principer. Detta kommer bl.a. att ske genom en intensifierad dialog på hög nivå. Avtalet kommer att inrätta en konsekvent och rättsligt bindande ram för EU:s förbindelser med Japan. Avtalet undertecknades den 17 juli 2018 i Tokyo och tillämpas provisoriskt sedan den 1 februari 2019.

2.2. Den gemensamma kommittén

Den gemensamma kommittén inrättas genom artikel 42 i avtalet. Kommitténs främsta uppgift är att samordna det övergripande partnerskap som bygger på avtalet och se till att avtalet fungerar väl och genomförs. Den ska också vara ett forum för att förklara eventuella ändringar av politik, program eller kompetens som är relevanta för avtalet, besluta om ytterligare samarbetsområden som inte förtecknas i avtalet, under förutsättning att dessa är förenliga med målen för avtalet. Vidare ska kommittén arbeta för att lösa tvister som kan uppkomma till följd av tolkningen, tillämpningen eller genomförandet av avtalet.

Den gemensamma kommittén ska utfärda rekommendationer och anta beslut, när så är lämpligt, och underlätta specifika aspekter av sådant samarbete som grundas på avtalet. Kommittén agerar i samförstånd och ska sammanträda en gång om året, växelvis i Tokyo och Bryssel. Den gemensamma kommittén ska själv anta sin arbetsordning.

2.3. Den gemensamma kommitténs planerade akt

Syftet med den planerade akten är att i enlighet med artikel 42.5 i avtalet anta den arbetsordning som ligger till grund för den gemensamma kommitténs arbete för att möjliggöra tillämpningen av avtalet.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar bör syfta till antagandet av arbetsordningen för den gemensamma kommittén. Ståndpunkten bör grunda sig på den gemensamma kommitténs utkast till beslut.

4. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Den gemensamma kommittén är ett organ som inrättats genom det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Japan, å andra sidan.

Den akt som ska antas av den gemensamma kommittén utgör en akt med rättslig verkan, eftersom den gemensamma kommittén i enlighet med artikel 42.2 g i avtalet ska anta beslut som är bindande för avtalsparterna.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Arbetsordningen avser den allmänna funktionen hos ett organ som inrättas på grundval av ett avtal. Det område som det planerade beslutet avser måste därför bedömas med hänsyn tagen till avtalet i dess helhet².

Med hänsyn till antalet Gusp-bestämmelser i avtalet och deras karaktär avser den planerade aktens huvudsakliga mål och innehåll ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredjeländer. Detta är fallet trots att undertecknandet av avtalet grundades på artikel 37 i EU-fördraget och artikel 212.1 i EUF-fördraget. Bedömningen har ändrats mot bakgrund av

¹ Mål C-399/12, Tyskland/rådet, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

² Mål C-244/17, kommissionen/rådet, ECLI:EU:C:2018:662, punkt 40.

domstolens dom i mål C-244/17, kommissionen mot rådet (Kazakstan). Den materiella rättsliga grunden för förslaget till beslut är därför artikel 212.1 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för förslaget till beslut bör således vara artikel 212.1 jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Japan, å andra sidan, vad gäller antagandet av kommitténs arbetsordning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 212.1 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Japan, å andra sidan³ (nedan kallat *avtalet*) undertecknades den 17 juli 2018 i Tokyo och har tillämpats provisoriskt sedan den 1 februari 2019.
- (2) Genom artikel 42.1 i avtalet inrättas en gemensam kommitté som ska samordna det övergripande partnerskap som bygger på avtalet (nedan kallad *den gemensamma kommittén*).
- (3) Enligt artikel 42.5 i avtalet ska den gemensamma kommittén själv anta sin arbetsordning.
- (4) Den gemensamma kommitténs arbetsordning bör antas så snart som möjligt för att säkerställa att avtalet genomförs.
- (5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommittén, eftersom arbetsordningen kommer att bestämma arbetssättet för den gemensamma kommittén, som ansvarar för att handlägga avtalet och säkerställa att det genomförs på ett korrekt sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det första mötet i den gemensamma kommitté som inrättats genom artikel 42 i det strategiska partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Japan, å andra sidan, vad gäller antagandet av kommitténs arbetsordning, ska vara att stödja den gemensamma kommitténs antagande av dess arbetsordning i enlighet med det utkast till beslut av den gemensamma kommittén som åtföljer det här beslutet.

³ EUT L 216, 24.8.2018, s. 4.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*